

Hópur kravdi barnagarð

Fólk í øllum aldrum møttu upp á fundin, sum kravdi at fáa barnagarðin á Tvøroyri bygðan beinanvegin

Tað vóru nakrar mammur á Tvøroyri, sum tóku stig til ein fund seinasta leygardag, har kravið var at skunda undir barnagarðin. Mammur, sum ikki vita síni livandi ráð, tí tær skulu út at arbeiða, og eingin er at hava børn teirra. Grivið er út fyri barnagarði á Tvøroyri fyri fleiri mánaðum síðani, men meira hendir ikki.

Nógv fólk á Tvøroyri hildu hetta vera eitt rimligt krav. Mammur og pápar, børn, ommur og onkrir abbar eisini gingu fráuttara skúla vestur gjøgnum byn við skeltum. Tey smæstu høvdu ballónir, og tey vaksnu bóru skelti. Børn eru framtíðin. Trygg børn — glað børn. Betri ferðslutrygd. Verri skiljuttan ommur. Barnagarð nú! stóð m.a. á skeltunum.

Um ellivu tíðina varð fundurin settur. Umleið hálvt annaðhundrad fólk vóru til staðar.

Gitte Jacobsen setti fundin, og síðan helt Rannvá Mortensen roðu.

Randi Strøm segði eisini nokkur orð, og Ásla Jespersen, forkvinna í sosialu nevnd, greiddi frá barnagarðsmálinum. Harumframt spældu nøkur úr hornorkestrinum, og Marner Lisberg og Jens Johannesen sungu barnasangir. Gitte las yrkingina Ver góð við mánan eftir Jóannes Nielsen og eina yrking, hon sjálf hevur skrivað.

Tær, sum lögdu fundin til rættis, eru væl nøgðar við fundin. Tær fingur fram, hvønn skund barnagarðurin hevur. Og tann stóra undirtøkan var tekningin, at barnagarðurin er eitt fólkakrav, siga tær.

Ruðuleiki var í ferðsluni orsakað av fundinum, og fleiri fólk vóru í vanda fyri at verða yvirkoyrd av bilum, sum trokaðu seg ígjøgnum mannámúgvuna. — Tað var besta prógvioð um, at nakað má gerast við ferðslutrygðina, siga mammurnar, sum skipaðu fyri fundinum.

randi



Øll ættarliðið hava gleði av barnagarðinum

— Vit svíkja okkara børn, um vit ikki syrgja fyri góðari, tryggari og mennandi barnaansing, segði Rannvá Mortensen

Sum øllum kunnugt, eru vit komin saman her fyri at birta uppundir tjakið um ætlaða barnagarðin. Sum nú er vorðið, er stóðan ótolandi, og tí kunnu vit ikki tiga longur.

Vit føla, at vit svíkja okkara børn við ikki at syrgja fyri góðum, tryggum og mennandi ansingarmøguleikum fyri teimum.

Hettar er jú eisini ein fyrirtreyt fyri, at foreldrin trygg kunnu fara til arbeiðis. Tað eru jú vit vaksnu, sum skulu tryggja teimum eitt gott umhvørvi, men tað visir seg, sum at tey «vaksnu» í Býráðið hava gloymt hetta. Um tað so er tí, at Býráðið er samansett av monnum, undantikið av einari kvinnu, kann man so gera sær sínar tankar um.

Samsek við at tiga

«Børnini eru okkara framtíð» siga politikkararnir í «Fleng», men hvar eru gerðirnar í dagligdegnum? Hvar liggur ábyrgdin? Børnini eru gloymd, gloymd og aftur gloymd — og tí mugu vit taka røður í egnu hond. Vit kunnu jú ikki biða í allar ævir, og vit kóvast í ringari samvitsku yvirfyri okkara børnum. Við at vera passiv, eru vit samsek í hesari stóðu.

Sum stóðan er við dagroktini, nøktar hon slettis ikki tøvni her í býnum. Hetta setur so aftur mammur og pápar í ta stóðu, at tey ikki hava nakran valmøguleika, hvør skal ansa teirra børnum og hvussu.

Hetta skal ikki skiljast soleiðis, at dagroktin skal fella burtur — hon er framvegis tann besta loysnin hjá nøkrum foreldrum.

Arbeitt minst 20 ár fyri barnagarði

Sum øllum kunnugt, hevur verið arbeitt við at fáa ein barnagarð í minst 20 ár, og Fólkid her í býnum hevur stuðlað hesum endamáli og samlað pening inn. Men enn er onki annað komið burturúr byggietlanini enn eitt stórt hol inni í Trongisvági. Hettar átti at verið eitt samvitskuhol hjá okkara politikarum — um teir hava eina so vorðna.

Alt annað ber til

Man kann spyrja seg sjálván, hvussu tað ber til, at í einum býi sum Tvøroyri, sum hevur eina so sterka politiska søgu, eru børnini gloymd burtur í millum. Hvi hevur verið drálað so leingi við at fáa barnagarðin? Men tað er eysað, at tær prioriter-

ingarnar sum Býráðið ger, eru heilt burtur við. Eitt dømi er Nautilus. Vøddar koma fram um børn. Og alt bendir á, at næsta milliónsprojektið her í býnum, verður ein graslikisvøllur — og haraftrat nýggir bankar og skrivstovubygningar. Og hettar eru enn tá mál, sum hava tikið seg upp innan fyri nøkur fá ár — tað er til at gráta yvir.

Høvdu vit ein barnagarð, sluppu fleiri kvinnur út á arbeiðsmarknaðin, so var heldur ikki neyðugt at innflyta fremmanda arbeiðskraft til t.d. okkara flakavirki.

Arbeidsmarknaðinum tørvar kvinnur

Niels Pauli Danielsen bað á sinni allar mammur fara heim og ansa sínum egnum børnum fyri nøkur fá oyru, sum hann kallar mammuløn, og sum ongan